

Az előfizetés ára:

1883. márczius végeig . . .	3 frt.
„ június „ . . .	5 frt.
„ januártól egész évre . . .	8 frt.
„ „ fél évre . . .	4 frt.
„ „ negyed évre . . .	2 frt.

A hirdetések ára:

Négy hasábos petitsor	
1-szer	7 kr.
2-szer	6 kr.
3-szor	5 kr.
Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr	
Nyiltérben egy sor	10 kr.

PÉCS.

Politikai és vegyes tartalmu lap.

Megjelen hetenkint kétszer:
szerdán és szombaton.Szerkesztés: Mária-utca 1. sz.
Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.Egyes szám 10 kr.
Kapható a kiadóhivatalban, Traub B. és tár-
sánál, Böhm M. könyvkötőnél Király-utca.

Előfizetési felhívás!

„PÉCS“

cím alatt politikai és vegyes tartalmu, he-
tenként kétszer megjelenő **hirlapot** alapítunk.

Alig fog kételkedni valaki azon kijelen-
tésünk őszinteségén, hogy a **közöhhajtásnak** kí-
vánunk megfelelni vállalkozásunkkal.

Ugy **tapasztaltuk**, hogy politikai elvtár
saink, a társadalmi kérdésekben velünk együtt
érezők és gondolkozók, mindennapi szükségét
érezik annak, hogy magyar államiságunk
előbbrejutását, a közélet nemes irányu fej-
lesztését úgy különösen Pécsen, Baranya-
megye fővárosában, mint általában az egész
megyében egy közlöny igyekezzék képviselni,
mely számot vessen a **haladás**, a törvénye-
sen biztosított **szabadság** követelményeivel,
az e téren már elért eredményeket meg-
oltalmazni, újakat józan munkássággal, tisz-
tességes vitával létesíteni, feladatának
ismerje.

Politikai alapelvünk: az 1867. évi XII.
törvényezikk által létesített állami helyzet
fentartása. A **szabadelvű-párt** zászlaja alá
sorakozunk, az ennek program elvein álló
kormányt támogatjuk, fentartva azonban a
teljesen szabad szót, a meggyőződés és indok-
olt vélemény férfias nyilvánítását a **kormány-
nyal szemben is**.

Egyébiránt világos tudatában annak,
hogy provincialis situátióknál fogva fela-
datunk nem lehet, szót vinni a magas poli-
tika tág terén: munkálkodásunk súlypontját
városunk és megyénk közigazgatási, közzgazda-
sági, társadalmi és közművelődési viszonyaira
vetjük. Ez irányokban pedig a megyei és
városi képviselő, tiszt, működés, közintéze-
teink, a közérdekekért alakult társulatok
tevékenedése lesznek tárgyai folytonos meg-
figyelésünknek; a társadalmi téren az „**egyenlő
jog mindenkinek**“ képezi főelvünket, oly ha-
tározottan szállunk síkra a **nemzetiségi és
vallási különbözőségek mellett is** a honpolgári
jogok zavartalan érvényesüléséért, a mily
határozottan visszautasítunk minden törek-
vést, mely a békés együttélés megzavarására
irányul.

Mellözve tovább a részletezést teendő-
inkre nézve, melyeket ugyis a bekövetkező
és előre szemügyre nem vehető viszonyok
szoktak határozott alakba öltöztetni: **biza-
lomra hívunk fel mindenkit**, a ki osztja elve-
inket, támogassa e vállalkozást anyagi és
szellemi ereje szerint.

Lapunk **hetenkint kétszer, szerdán és
szombaton** jelen meg, egész ívnyi tartalom-
mal, nagy negyedrét alakban.

Előfizetési árak:

1882. november 15-től 1883 márczius végig . . .	3 frt.
1882. november 15-től 1883 június végig . . .	5 frt.
1883. január 1-től egész évre	8 frt.
fél évre	4 frt.
negyed évre	2 frt.

Előfizetni lehet: helyben a „**PÉCS**“
kiadóhivatalában (Nepomuk-utca 10. sz. a
posta mellett) és **Valentín Károly ur** könyv-
kereskedésében (Fötér). A vidékről pe-
dig postautalványok útján ugyanazon czi-
mekre.

A lap szellemi részét illető kül-
demények a „**PÉCS**“ szerkesztősége címén
(Mária-utca), a hirdetések és a lap
kiadására vonatkozó felszólalások a
kiadóhivatalba küldendők.

Fekete Mihály,
kiadó-tulajdonos.Bodó István,
felelős szerkesztő.

Kossuth a zsidókérdésről.

A függetlenségi körben Helfy Ignác
főolvasza Kossuth Lajosnak október 15-én
kelt s hozzá intézett levelét, melyben Kos-
suth a zsidókérdésről szól.

Kossuth ezt írja:

A „zsidó-kérdésben“ (szegény és botrány,
hogy Magyarországon még ez is lehetséges)
százankint kapom a leveleket. Van olyan,
a hol „egy társaság“ azon pár szó miatt,
melyet Csernátyn felőlem írt, megbotrán-
kozását adja tudtomra a felett, hogy öreg
napjaimra még én is „zsidóvá lettem“ s
decretálja, hogy „vége van a becsületesnek.“
Van olyan is, pedig névaláírással, a mely
tudtomra adja, hogy a megvesztegettetés
gyanuját vontam magamra. Vannak mások,
melyek tudtomra adják, hogy eljátszottam
a zsidók tiszteletét, mert nem szólok fel
védelmükre; és vannak százankint, melyek
nógatnak, hogy mért nem beszélek már s
végre vannak olyanok, melyek nem is en-
gem, hanem az önök pártját illetik — egyet
mutatványul ezek közül ide rekesztek, kérem
közölje azt szíves tisztelemmel Mocsá-
ryval, mint pártjuk elnökével.

Hát biz ezek a correspondenciák mutat-
ják, hogy a felpaskolt szenvedélyek habjai
féktelenül csapongnak abban a szegény or-
szágban.

Aligha igaz nem lesz, hogy végre is
ezen heczeléseket az önök pártja fogja
megkeserülni; mert hiában, az kikerülhetel-
len kénytelenség, hogy a párt, mint ország-
gyűlési constituált párt e kérdésben állást
foglaljon; én azt hiszem, már is késett,
mert nem gondolom, hogy ez olyan dolog,
melyben az önök pártja az állásfoglalást
attól függesztheti fel, hogy konkrét propo-
sitiók álljanak előtte. Egy ilyen pártnak,
ha activ tényezőnek akar tekintetni, nem le-
het közömböst játszani egy ily horderejű

mozzanattal szemben, mely immár nem egyes
emberek hóbortja, divergatiója vagy pro-
gramja, tessék nevezni, a minek tetszik,
hanem a nemzet életébe mélyen benyúló
közügy — állást kell foglalnia. Már pedig
én egyrészt azt mind politikai, mint erkölcsi
lehetetlenségnek tartom, hogy az önök pártja
az ország polgárai közt a faj-, nyelv-, val-
lás-különbőség nélküli jogegyenlőség elvét
megtagadhassa, másrészt azt is kétségte-
lennek tartom, hogy ez a nagy elv nem
oly dolog, melyet a párt tagjaira nézve
nyílt kérdéssé lehessen declarálni, s ha vol-
nának, a kik ez elvet megtagadnák, azokat
a párt tagjainak lehessen tekinteni.

A dolognak két oldala van: egyik a
középkor sötétségének hagyománya: a zsidó-
gyűlölet; másik bizonyos közzgazdasági és
társadalmi bajok, melyek amannak tápul
szolgálnak s élesztésére fel is használtattak.
Nem tanácsos azt ignorálni, hogy Istóczy
et Co. uraknak sohasem sikerült volna a
németektől (proh pudor! ezt is a németek-
től) importált agitációkkal oly izgalmat kel-
teni, ha azok a közzgazdasági és társadalmi
bajok a tömegeket fogékonyvá nem teszik
az izgalomra. A nép érzi a nyomort, de
nem tud magának okairól számot adni s
„malaisere“ speculálva, a középkori zsidó-
gyűlölet előáll s azt mondja: te szegény
nyomorgó nép, megmondom én neked, mi a
te nyomorod oka: a zsidó. S természetesen
az a visszhang kél: „Üssük a zsidót!“

A dolog így áll. A gyakorlatias poli-
tikának ezt nem szabad ignorálni.

Hát mi az önök pártjának hivatása?

Határozottan állást foglalni a jogegyen-
lőség sérthetlensége mellett, faj-, nyelv-,
vallás-különbőség nélkül az ország polgárai
közt. Nemzetiségi és közzgazdasági tekint-
etek tanácsolhatják, tanácsolják is, hogy
Magyarország ne tárjon kaput semmi jött-
ment sőpredéknek. Azt az önfentartás köte-
lessége parancsolja, hogy idegen zsidóknak,
ép úgy mint idegen panszláv, vagy pan-
román elemeknek Magyarországra csoporto-
sulása meg ne engedtessek, de hogy azok
közül, kiket a democraticus iránynak hódoló
igazság az ország polgárai közé sorozott,
csak egy teremteté léleknak is jogegyenlő-
sége megconskittassék, azt a függetlenségi
párt meg nem engedheti.

Hivatása minden erélyvel rajta lenni,
hogy a zsidóság a magyar nemzetbe be-
olvadjon, vele assimilálódjék. Ezért küz-
deni a törvényhozásban (polgári házasság)
s valósitása körül tettel, példával elől jární
tartozik. Ha ezt megteszi, azon auctori-
tással, melyet a haza érdekeit szíven viselő
igazi szabadelvűség nyújt, megkövetelend-
heti a párt a zsidóktól, hogy ők is lássanak

hozzá, azon antililuvianus szagu választófalak ledöntéséhez, melyek őket a keresztyén polgártársaikkal egy nemzettesté összeforrásban akadályozzák, s az assimilációt maguk részéről is buzgóan előmozdítják; s kivételközve a felekezeti szűkebb kötelekeiből, maguk legyenek legsújtóbb ostorai azoknak, a kik a saját felekezeti kötelekeik közül az összeforrást nehezíteni törekcsenek s az assimilációt akadályozzák.

Őnök ott vannak a helyszínén, nemcsak az erdő körvonalait látják, mint én, hanem a fákat is, hát önök jobban tudhatják, mint én, hogy hol szorít a csizma legérzékenyebben. Lásznak munkához a közgazdasági és socialis bajok elhárításának terén; ha életet akarunk biztosítani pártjuknak, tereljük practikus térre a nemzet figyelmét, irányát, s ne nézzék összetett kézzel tétlenül, miként uszítatják bele a közérzület a „zsidókérdésbe,“ melynek a mellett, hogy a XIX. század magyarjait a középkorba akarja visszalöknöni, még az a nevelési hibája is megvan, hogy absolute nincs semmi possibilis célja, kivéve a gyűlölködésben kéjelgést s hozzá még ezt is német mintára; ellenben az a nagy veszélye megvan, hogy az öt vagy hatszázezer zsidó polgárt a hatalom szárnyai alá kergesse.

K o s s u t h .

*

Kossuth beszélt.

Szava csodálatos, hatása még csodálatosabb.

Kossuth lángszlop: fénye bevilágít a sötétségekbe; most egyenesen a szív sötétségébe irányozza sugarait és csodálatos zürzavart látat s még csodálatosabb hatást idéz ezzel elő.

Azoknak beszél Kossuth, akik a piaci lármázást nézik kapacitálásnak, a szenvedélyeskedést lelkesítésnek, akik mások lelki szegénységéből bányásznak meggazdagodást,

akiknek erőssége mások gyengeségére épül. Kossuth nem mennydörög hozzájuk; elbujhatnának előle. Kossuth beszél, lelkükre beszél, ez elől nem lehet kitérni. Szavai ezuttal nem politikusokhoz, emberekhez vannak intézve. „Szégyen és botrány!“ — kiált fel, — hogy magyar emberek ilyen kérdéssel is foglalkoznak. Milyen kérdéssel? A zsidókérdéssel. Ne foglalkozzanak, dolgozzanak, — mondja Kossuth. Versenyezzenek a zsidóval azokon a téreken, a melyeken őt munkálkodni látják: a közgazdaság, a kereskedelem terén. Ne irigyeljék sikereit, ériék el azokat.

Ezek Kossuth csodálatos szavai.

S mi azok hatása? Hallgatás. Egy hónapon át törték a fejüket, mit tegyenek Kossuth levelével? Nehéz volt határozni: igazsággal volt dolguk, melyet a fejükre olvastak; mindig siettek világgá kürtölni, hogy Kossuth nekik írt, hozzájuk beszélt; most vártak egy hónapot. Mindig siettek azt hirdetni, hogy Kossuth az ő mesterök, ők a követői. Most — hallgatnak. Olyan hatás ez, minőre alig lehetett számítani, míg Kossuth nem beszélt. Kivette a kezökből a fegyvert. Mi volt a fegyverök? A beszéd, a beszéd, meg a — beszéd. Argumentum most nincs módjukban, ilyen nem tudnak felelni; mert a mi hiba, a mi bűn megvan sok zsidóban, az a hiba, az a bűn megvan sok másban is; a mi erény megvan a zsidóban, az a hiba, az a bűn megvan a magyar emberek közt: a munka erényét azok nem ismerik, ezt az erényt mutatja meg Kossuth nekik, erre tanítja őket.

Most zsidókérdést „paskoltak fel,“ — Kossuth szavaival, — jönni fognak tán más kérdések utána: a vallás kérdése, a vagyon kérdése; most az a jelszó: „üsd a zsidót!“ akkor meg ez lesz: „üsd a papot!“ „üsd az urat!“ Most — Kossuth szavaival — viz-

szafelé megyünk, a középkor felé. Akkor majd visszafelé fogunk menni: az anarchia felé. S ha majd még egy kérdés jön, — pedig jöhet, bizony jöhet, ha így haladunk — amikor az állatiasság egész rutságában kezd kaszálni az emberi lét mezőin s az lesz a jelszó: „öld az embert!“ ekkor elérkezünk az elpusztulás korához.

De nem fogunk visszafelé menni és nem fogunk odajutni, hogy a vallás- és fajgyűlölet konkolya, melyet néhány megzavardott elhint, a mai kultura munka által megszentelt termőföldjében gyökeret hajthasson.

Üdvözlegyen a fény, melyet Kossuth szavai árasztanak a kicsapongások sötét utaira, hogy lássuk meg egymást s egymásban az embert!

Nektek szól a levél, derék „függetlenek“, de mi értjük meg azt. Vagy ti is értitek? Bizonyítsátok ezt be.

Kereskedők és iparosok utazó segédei és ügynökei érdekében a földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. k. ministerium legközelebb valamennyi törvényhatóságához a következő rendeletet bocsátotta ki:

Kereskedőink és iparosaink közül számosan azon panaszszal járultak ismételtlen elm, hogy utazó segédek és ügynökeik áru-megrendelések gyűjtésében a közigazgatási hatóságok által több városban, így Keeskeméten, Miskolcon, Székesfehérvárott stb. megakadályoztattak.

Miután a hozzáam felterjesztett ebbeli és más törvényhatóságoktól is beérkezett hivatalos jelentésekből a gondok meggyőződést szereztem, hogy a közigazgatási hatóságok ezen eljárása részint az 1872: VIII-ik tvc. 32. §-ának helytelen magyarázatából, részint pedig a házaló kereskedés fogalmának téves értelmezéséből ered: szükségesnek találom a törvényhatóságok felmerülhető esetekre való tekintetből a következőkről értesíteni:

A „Pécs“ tárcája.

Andersen négy képe. *)

— Az év négy szakából. —

I. NYÁRÉJ.

Beáll a csendes alkonyat,

Az erdő elsötétül;

De nyílik a dús lombzat

S egy fény száll ég ivérül:

Hol megzavarja friss patak

A bimbó álmodását,

Ott rezgnek a fény sugarak,

Pompáz az üde pázsit.

És szól a csillag odafenn:

— Szavára elmereng —

„Én állók őrt ez éjjelen,

Amíg ti megpihentek.“

Lecsendesül egész vidék,

Állat s mezők virága, —

Mikéntha ők is értenék,

Mit szólt az ég sugára.

Sirius.

*) Lapunk egymás után következő négy számában közöljük e gyönyörű képeket egyenkint. Mindegyik önálló egész kép.

Szerk.

Dráma kicsinyben.

Éjfél lehetett. Tettem magam, mintha dolgoznám, csakhogy elhissem magammal, hogy Mariska hosszas kimaradása nekem semmi gondot nem okoz. Mikor utóljára az utcán találkozánk, zavarodottan váltott pár szót velem, s elcsietett — mint mondá — a tulsó utcaaszegletén várt rá a nagynénje. Azóta nem láttam: lehet már két hete.

Olyan szépen elgondoltam magamban, hogy ebben magábanvéve nincsen semmi különös. Hányszor gátolják az embert körülményei, daczára legjobb akaratának; hányszor történt már, hogy Mariska nagynénjével találkozott, kinek senkije sincs, és szokása szerint pár napra magához vitte stb. Daczára e szép okoskodásoknak, még sem voltam képes magamat megnyugtanni. Kedélyem el-el szorult, s az éj vigasztalanságát csak lomhasága látszott felülmulni.

Az éjszaki szél hirtelen felkerekedve végig separt Budapest utcáin millió apró hópelyhet, jégziporkát ragadva magával, mint őszi fuvallat a sárga faleveleket. A hó mind sűrűbben esapódott az ablaktáblához, s torlódt meg a falak tövében, mintha egy jótékony nemtó takaróról gondoskodott volna a csipős dunai szél ellen. Szegény kis szobámban hideg volt, oiy hideg, hogy talán még a tűz is megfagyott volna benne — ha lett volna.

Elhagyatottságomban elkezdtem magamban Petőfi egyik versét mondogatni, mely helyzetemhez leginkább illett — akik a bort nem szeretik, költészet mellett me-

legednek — midőn befagyott ablaktáblámon hirtelen három kis szabályos koppanást hallok.

Nem vagyok gyáva — hál' Istennek — de megvallom, valami borzongás-féle futott keresztül rajtam. Begombolkoztam.

Miféle oktan leny jöhet látogatóba ilyen későn, ilyen időben, egy szegény tanfjmentes jogász ablakára, a negyedik emeleten? Ez nekem veszedelmesnek vagy legjobb esetben is igen különösnek tűnt fel...

Talán tolvaj? ezt hinni nem voltam elég elbizakodott.

Egy pillanatig csalódásnak hittem az egészet, de a kis koppanások újra ismétlődtek... De már ekkor furesán éreztem magam, s szó ami szó, féltem.

Azon kedélyes, de képtelen gondolat hatása alatt a takarót készítő jó nemtörő, úgy képzeltem, mintha a halál tündere jönné értem, mi annál is inkább hivatlan vendég lett volna, mert semmi kedvem se lett volna, vele menni, mielőtt Mariskát meg nem öleltem.

Hirtelen, bátorságot erőszakolva magamra, kinyitóm az ablakot, de nem látok senkit odakint, mégis erősebben benézve a sötétbe, végül megpillantok valamit az ereszen himbálózva. Egyszerre fejem felett gyenge de gyors suhanást és vékony sipogást hallok...

Egy kis madár volt! Egy kis madár!... Vigyázva borítottam le tenyeremmel a kis állatkát, s az asztalomon levő szótárra állítottam. A rátapadó hó felol-

Az 1872: VIII. törvények 32. §-a alapján jogukban áll iparosainknak és az ugyanezen törvények 1. §-a értelméhez képest kereskedőinknek is, úgy saját, mint mások készítményeire nemcsak lakhelyükön, hanem azonkívül is, az ország bármely helyén, sőt az osztrák birodalmi tanácsban képviselt országokkal kötött szerződés (1878: XX. törvények) XIV. cikkelyében foglalt viszonyoságnál fogva a monarchia másik felében is, valamint megfordítva az osztrák alattvalóknak a magyar korona területén megrendeléseket gyűjteni vagy gyűjtetni.

Az 1872: VIII. trvc. 32. §-ában foglalt azon korlátozás, hogy az említett készítmények eladásra a telep, vagy főkelepek helyén kívül eskák heti vagy országos vásáron eszközölthetők, a megrendelések gyűjtésére nem vonatkozván, ezen utóbbi foglalkozás bármikor, tehát heti vagy országos vásáron kívül is, az ipartörvény 29-ik §-ában említett bejelentés kötelezettsége nélkül, gyakorolható.

Miután továbbá „házaló kereskedés“ alatt az árukkal helységről-helysége és házról-házra járva, meghatározott eladási hely nélkül üzött kereskedés értetik, annál fogva megjegyzem, hogy árukra leendő megrendelések gyűjtése házaló kereskedésnek nem tekinthető; feltéve tehát, hogy az illető gyűjtő kész árucikkeknél közvetlen áruba becsátása által tényleg házaló kereskedést nem űz, a megrendelések gyűjtése mustrák felmutatása mellett és házról-házra járva is gyakorolható.

A m. kir. államrendőrség a 3-ik és 4-ik esendőrparancsnokságok területén jövő évi január hó 1-én fog életbe lépni. A 3-ik kerülethez tartoznak: Békés, Bihar, Hajdu, Jász-Nagykun-Szolnok, Pest-Pilis-Solt és Kis-

Kun, Szilágy és Aradmegyék. A 4-ik kerülethez tartoznak: Abauj-Torna, Sáros, Szepes, Heves, Borsod, Ung, Bereg, Zemplén, Szabolcs, Máramaros, Ugocea és Szatmármegyék.

Egy kis elnézés. A képviselőházban a kormány javaslatát a közige. tisztviselők kvalifikációjáról a szakbizottság előadója Dárday Sándor képviselő bemutatván, előterjesztő beszédében a többek közt ezeket mondá: „Mídon törvényeink mint kuruzslót büntetik azt, ki kellő kvalifikáció nélkül gyógykezelésre vállalkozik, s mídon törvényeink még a magánügyi képviselőket is kvalifikációhoz kötik és a zugírászatot nemcsak tiltják, hanem meg is fenytik, akkor“ stb. Itt az érdemes képviselő ur elfeledkezett az 1881. 59. t. cz. 11. §-áról, melynek megalakításába ő maga is befolyt s mely a zugírászatot törvényesíti s ezzel bőséges melegítést készített még persz ügyekben is a zugírászat számára.

Perczel Miklós főispán ur ő méltóságához, mint Baranyamegye közigazgatási bizottsága elnökéhez a földmivelés, ipar és kereskedelemügyi m. kir. miniszter 45818 sz. alatt a következő rendeletet becsátotta ki:

Méltóságos Főispán ur! Mult évi 41596 és f. é. 3778 sz. a. kelt leirataim kapcsán értesitem Méltóságodat, hogy a budapesti időjelző állomás értesítéseinek Pécsre leendő táviratozását, tekintettel arra, hogy a beálló időszak alatt a gazdaközönség a jelentéseket kevésbé szükségli, ideiglenesen megszüntetem és pedig f. é. november hó 15-től jövő évi február 15-ig. Budapest 1882. november 8-án. A miniszter helyett Matlekovits.

vadva csapzotta össze tollait, melyek veres fagyos testcskéjét nem is fedték eléggé.

Mit tegyek, hogy felmelegítek kis lakótársamat, kit nekem a jó Isten küldött? Nincs semmi fűtenivalóm.

Hosszas keresgélés után végre egy kék foulard darabka akadott kezembe, mely még a Mariskád volt. Tizenöt napig tárczámban viteltem, összecsiszolgattam, most abba burkoltam a kis éjjeli csavargót.

A kék foulard hideg volt, mint Mariska szíve, a kis madár folyton reszkett.

Rajta, mondám magamban, nagy bajból nagy elhatározás a menedék! És mint a ki bünt követ el, megyek könyvszekrényemhez, előszedem a jó Gvadányi, Csokonai, Berzsenyi verseit melyeket jó olesón, de jó rongyoson is, a minap vettem az anti-quariusnál, begyujtok velök a kis vas pléh kályhába, s egymásután rakom utánuk, a mi papírosfélék találók, közbe-közbe saját verseményeimet.

Ne haragudjatok rám jó poéták, ti annyira szeretitek a madarakat, nem hiszem, hogy rossz néven vennétek, ha most egyet veletek melegíték fel. Magam kényelemre nem váltam volna meg töletek, de mikor a kis madár úgy reszkelt!

Ez a tűz, melyet a muzsák adtak, el tartott egy jó félóraig, a versek hosszú életek. Ezalatt kis gyámoltam is magához jött, megszáradt tollazata visszanyerte színét, s ime előttem állott egy — esz.

Olyan szépen nézett rám kis piczi fekete szemével, hogy köszönésnek is beillett. A szekrényből egy kis kétszersültet keres-

tem elő a theaszelenze mögül, s elébe morzsáltam.

A kis esz csak féloldalt nézte a szá mára készített vacsorát anélkül, hogy hozzá nyult volna.

— Honnan jössz szegényke? — kérdezem kis vendégemet. Miféle ellenséges istenek üztek téged az én ereszemre? Míno balvégzet zavar, mit keresel te a fagyos éjszakában? Szabadságot, vagy szerelmet?

A kis madár csak csicsergett, mit én ép oly kevéssé értettem, mint egy óra előtt önmagamot, de azért szentül hittem, hogy eszem és én a legjobb egyetértésben fogunk együtt éledegni.

Ez éjjel nem aludtam.

A mint megvirradt, felöltöztem s utolsó pénzemen kalickát vettem, kendermagot, köleskását, kétszersültet, cukrot, hogy vendégem hiányt semmiben eszenvedjen. Azután beiktattam öt új palotájába, fogadván szavamra, hogy ajtaja soha zárva nem leend, s miután mindenkinek, a ki igaz járásban van, illik, hogy becsületes neve legyen, el neveztem őt „Pajtás“-nak, mivelhogy olyan nem remélt módon szegődött hozzám pajtásul.

A tél szomorán telt. „Pajtás“ is, én is nagyokat fáztunk, busultunk, én Mariskáért, ő ki tudja kiért?

Végül beköszöntött a várva-várt tavasz, de Mariska — elmaradt.

Pajtás is nyugtalan volt, meg-megcsipkedte kalitja sodronyát s nem énekelt, csak sipogott. Megértettem. Eszembe jutott, hogy az önzés rut dolog, a madárarustól „Pajtás“ számára egy kis barátnót vettem. Szokatla-

Tisztelet a törvénynek!

Közöltük olvasóinkkal a gyarmatai esetet egész szörnyű nagyságában.

Csak egy szavunk van azokhoz a gonosztevőkhöz a temesvári börtönben, akik megtagadják az istent, akik nem ismernek királyt, törvényt, a kik megszenteltentették önmagukban az embert: lakoljanak meg!

De több szavunk van népünk józan eszéhez, becsületes szívéhez és a munkában megkérgesedett, de betevő falatját megkereső két kezéhez.

És van egy szavunk másokhoz, akiket illet.

Tisztelet a törvénynek, emberek!

Minden társaságnak, a melybe emberek szöveteznek valamely célra, ha nem egyébre is, mint arra, hogy közös szérin cséplik ki a gabonájukat, van szerződése, van szabálya, van törvénye, az ellene vétőnek van bírása.

Az a nagy társaság, amit államnak neveznek, törvények szerint kell, hogy irányítsa tetteit, de még kívánásait, óhajtsait is. Vagy maga szab magának akaratot mindenki, maga tesz-vesz mindenki, amint épen neki tetszik, más meg türje szépen? Kergesse ki a szomszédját, a mikor azt kéri, hogy ismerje el a jogát, hogy neki is szabad élni: hogy ne tegye pestissé a levegőt, ne hordjon kavicsot az ő szántóföldjére. Ha nem akar kimenni a tolakodó aki még ilyesmit is követelni mer, verje ki azzal, a mi épen a kezébe akad, vagy üsse agyon székkel, szurja le kással?

A józan eszű ember így tesz, ugy-e? Mikor kölesőt kér, ismerje kötelességének, a kitől kér, hogy adjon.

Mikor vissza kell fizetni, dobja ki a házból, aki követeli; verje ki a törvény emberét, a ki be meri tenni hozzá a lábát.

A törvény való arra, hogy megvédje a mezejét, a házat, megoltalmazza őt magát, a házanépét.

De szét kell tépni, megégetni, akárhová tenni a törvényt, de még azt is, aki kigondolta, mikor arról van a szó, hogy járuljon hozzá képessége, tehetsége szerint ahhoz, hogy rend legyen, ember legyen, aki rendre tanítsa a rakoncátlant.

nul örült, ugrált, dalolt, csaknem mámorosnak látszott a boldogságtól.

— Légy boldog „Pajtás.“ mondám neki, szeress, dalolj! De most már bereteszelem szobád ajtaját, mert lásd, a te Mariskád is elrepülhet s aztán busulhatsz utána.

Öröm volt nézni a kis szerelmes madarat, hogy vitte szájában a morzsát kis párjának. Aztán kezdett ez a dolog megsokkottá lenni, végül bántott engem a „Pajtás“ boldogsága.

— O te kis bolond madár, mondám, te hiszsz a szerelemben, te; majd megkésünk. Ó te nem szánakoztál rajtam bánatomban, daloltál, mikor engem szomorkodni láttál, gondold, hogy a te Mariskád elrepült ér, mint az anyém, no várj!

Kinyitottam a kaliczka ajtaját, kitámasztottam, hogy vissza ne záródjék s biztosra véve, hogy a kis barátnó csakhamar elrepül, elmentem az egyetemi könyvtárba, hogy ne legyek tanuja „Pajtás“ fájdalomának.

Egésznap bántott a lelkiismeret, este alig mertem haza menni. Otthon meg se gyujtottam a gyertyát, hogy ne lássam, mi történt, s lefeküdtem.

Másnap reggel madaraim vég dalolása ébresztett fel.

— A esz nem repült el, gondolám, milyen leucze ez az emberiségnek. —

Emberiség! természetes, hogy ez alatt Mariskát gondoltam. Egészen meg voltam magam is elégedve, hogy rossz csinyem nem sikerült, odamegyek, hogy lássam állatká-

Képessége, tehetsége szerint, ugy-e? Ez a bökkenő. Mikor nem bírjuk fizetni a kamatot se, mikor a véres keserményünk rámegegy az adóra!

Nem igaz! Nem így van!

Minden becsületes ember meg bír élni Magyarországon a két keze munkája után. Nem halt itt meg éhen még senki, aki dolgozni akart.

Beteg vagy, csapás ért, nem bírod fizetni az adódat? Ott a törvény, fordulj hozzá, meghallgat s ha igazat beszéltél, felment a kötelezettség alól.

Beteg vagy, csapás ért, nem bírod megfizetni tartozásodat? Mutasd ki ezt hiteleződnél: ha becsületes ember voltál addig, ő várni fog. És ha nem vár, és ha a véredet akarja? fordulj a jó emberekhez, akik ismernek, hogy mindig jóra való ember voltál; menj koldulni, de légy becsületes koldus, nem naplopó, nem tolvaj.

De nem is jutsz ennyire soha, ezt jól megjegyzed. Törvény van rá, olvasd meg vagy olvastad meg: nem szabad senkitől se elvenni azt, ami szükséges arra, hogy megéljen.

Végrehajtó urak, tisztelet a törvénynek! Nektek is szól a törvény. Nektek inkább kell azt megtartanotok, mint a föld tudatlan fiának: ti ismeretek, ti tudjátok, az töletek érti meg, töletek akarja megtanulni.

Ne járjatok pándurral, hajduval: járjatok törvénykönyvvel: megvéd az benneteket. De nem oltalmaz meg, ha vétetek elene, ha tulmentek rajta s fel akarjátok markolni a zspuszalmát, a melyre a fejét akarja lehajtani embertársatok.

Tudnotok kell, hogy rátok is szól a törvény, ellenetek fordul: a föld tudatlan fiának joga van védeni magát, utolsó falatját, utolsó rongyát, ne nyuljatok hozzá.

Szegény emberek! nektek is van törvényetek, hallgassátok meg!

Végrehajtó urak! Itt a törvény, tartásatok meg!

Az 1876. évi XV. törvényzcikk 54. §-ának 4. pontja ezeket rendeli:

A zálogolás alól kivételnek:

a) a végrehajtást szenvedőnek és családjának szükséges ágy és ágynemű;

b) ugyanazoknak szükséges iltözéke;

c) az egyetlen vagy utolsó darab haszonmarha és annak egy havi takarmánya;

d) a földművelésre szükséges eszközök;

e) a gazdaság folytatására nélkülözhetlen igásmarha;

f) az adózónak ipariüzésére, vagy a napszámoknak munkájára nélkülözhetlen műszerei; illetőleg:

g) az adózónak hivatásszerű munkája folytatására nélkülözhetlen könyvek és egyéb segédeszközök 50 frtnyi érték erejéig, annak választása szerint;

h) a végrehajtást követő 15 napra szükséges élelem;

i) a szükséges vetőmag, következő megszorítással:

ha a zálogolás az év február—ápril időszakában történik, tavaszi vetőmag címén 1.25 hectoliter;

ha a zálogolás az év szeptember—novemberi szakában történik; őszi vetőmag címén 1.25 hectoliter hagyatik menten, minden catastrális hold szántóföld után, melyet a végrehajtást szenvedő tulajdonul bír és házilag mivel vagy mivellet; és pedig mindkét esetben annyi cat. hold szántóföldet számítva őszi, illetőleg tavaszi vetés alá, a mennyit a végrehajtást szenvedő évenként tényleg elvetni szokott. A vetőmagnak ilyen módon kiszámított mennyisége azonban nem lehet nagyobb azon mennyiségnél, mely a végrehajtást szenvedő által a megelőző évben ugyanazon gabonamekben tényleg felhasználtatott.

Ha a törvény ezen rendelete megsértetnék, a végrehajtást szenvedő a zálogolástól számított nyolc nap alatt az adófelügyelőnél kereshet orvoslást, ki a panasz fölött végérvényesen intézkedik.

Ezt mondja az adóvégrehajtásokról szóló törvény.

Az 1881. évi 60 törvényeikk ezeket rendeli:

Végrehajtás alá nem esnek s ennél fogva le sem foglalhatók:

a) végrehajtást szenvedő és háznépe részére szükséges iltözetek, ágynemű, továbbá ugyanezek részére a legszükségesebb élelmi és tüzelőszerek a legközelebbi 15 napra, végre a szükséges konyhaedény;

az iparosok, gyármunkások és napszámoknak szükséges munkaszerei;

az iparosoknak feldolgozás alatt álló anyagkészlete 50 frt érték erejéig;

a végrehajtást szenvedő és háznépe eltartására szükséges egy tehén, vagy e helyett a végrehajtást szenvedő választásához képest négy juh vagy négy kecske, ugyazint ezen állatok részére egy hónapi időtartamra szükséges takarmány;

a végrehajtást szenvedő által tulajdonul birt s általa házilag mivellet vagy mivelletett szántóföldek bevetéséhez szükséges vetőmag, 5 hectoliter meg nem haladó mennyiségben.

Ugyanazon törvény 35. §-a pedig aziránt intézkedik, hogy ha a végrehajtó a törvényt meg nem tartja, a bírósághoz tegyen előterjesztést az, aki sértve érzi magát; ha a bíróság a végrehajtó által elkövetett szabálytalanság miatt annak eljárását megsemmisíti, azt a panaszló kérelme és felszámítása alapján az okozott költségek megfizetésében elmarasztalhatja.

Itt a törvény, tartsa meg mindenki és ne legyen senki a maga bírója.

Elmondtuk a népek, mi a joga akkor is, ha a törvény ráteszi a kezét a vagyónára.

Elmondtuk a végrehajtóknak, mi a kötelességük, mikor a törvény nevében a szegény nép házába lépnek.

Követelje meg jogaikat a nép. Tartsa szem előtt kötelességeit a végrehajtó.

Baranyamegyében legtöbb adót fizetők névsora:

Dulánszky Nándor, Virovác György, Nádosy Kálmán, Sály László, Br. Puchner Hannibal, Id. Jezsenszky Ferenc, Baán József, Cseh Ede, Br. Mírbaich Ferenc, Id. Sauska Jenő, Saxer Jusztus, Mayer János, Br. Skerlecz Károly Hónig Mór, Rosenberg Mór, Elvers Nándor, Strasser Sándor, Toll József, Spitzer Sándor, Miskolczy Armin, Keglevich István, Driesz Lajos, Vitt József, Weisz József, Buzagics Húgó, Vámoser Bernát, Holzmann József, Jezsenszky Tódor, Ruvald József, Auber N. János, Weisz Mór, Freund Mór, Engl Ferenc, Jezsenszky Zoltán, Kammerer Ferenc, Beke Ján., Schwarcz Jakab, Weiss J., Rosenbaum Hermann, Beck András, Jezsenszky Lehel, Fleischmann Ede, Kerper Károly, Reiter József, Sziebert István, Nehr Márton, Goócs Gyula, Kremsier Károly, Blümmel Ferenc, Beck Bernát, Peőcz Lipót, Müller Izrael, Klein Károly, Kohn Lipót, Hofmann Ferenc, Alt Bernát, Schultz Ferenc, Johann Adolf, Szabó Károly, Sakovic Salamon, Buksz Jakab, Pick Adám, Hutflösz János, Mikes József, Lang Lázár, Szlannai Ignác, Weisz Dávid, Rampelt Adolf Sláby Ferenc, Rieck Alajos Pntér Károly, Fischer Lajos, Fischer Sámuel, Sepács Elek, Gyulassy József, Königstein Ignác, Serl Sándor, Luizer Viktor, Vihari Benő, Rosenthal Samu, Baksay László, Gyulassy Gyula, Lederer Dávid, Emmert János, Dvornics Gyokó, Rosenzveig Lipót, Khón Mór, Sesics István, Markovics Miklós, Kresz Ferenc, Jasek Alajos, Fesztl Károly, Funtag József Feld István, Flasics József Szűts János, Breiter Adolf, Fischer Salamon, Katona József Greiner Samu, Weisz Lajos, Stájevics János Jahoda Gábor, Volf Abraham, Landauer Izák, Nagy Ferenc, Czirer József, Gruits József, Ohnmacht János, Krausz Mór, Spiller Ignác, Otrokoczy Lajos, Rieck Fer., Cserny Gyula, Hera József, Smeizl Ferenc, Zsiga Vendel, Hoffer Károly, Deutsch Lipót, Dreher Antal, Schön József, Nedopil Antal, Vlasits Róbert, Steiner Adolf, Czinyi Sándor, Jágits József, Meidl Miklós, Mindszenti Antal, Hölzl Jakab, Fischer Adolf, Neuman Jeromos, Krammer Jakab, Emmert József, Ehret Adám, Krausz Antal, Paskusz Dávid Hotz Mihály, Vuicsics Máté, Sey László, Kervarics Jozsó, Kuzman Márton, Rosenfeld Simon, Varga József, Fürszt Abraham, Lówy Lajos, Bader Adolf, Klausz József, Pésics

imat, s ime — három madarat látok, holott legjobb esetben is csak kettőt reméltem.

Egy idegen csiz, kétségkívül valamelyik szomszéd lakótól elszabadulva, a nyitott ablakon át madaraimhoz menekült.

— Ino ti derék madarak vagytok. Te kis zöld Mariska, példányképe lehetsz minden Mariskának. Te is „Pajtás”, többet érsz az embereknek, nem azért mondom, hogy hizeleged, ez nem udvariasság, hanem végre is te boldog vagy, sőt még vendéged is van, ki bizonyára éhes és szomjas volt, s betért hozzátok, s te befogadtad. Derék madár vagy, ezt nem minden ember tette volna.

Néhány hét mulva kinézek unalmamban az ablakon, elgondolva, hogy mégis különös hogy egyjlyen roppant házbán, mint ez, annyi a szomszéd s oly kevés a szomszédnó. Önkéntelen a kaliczára esett tekintetem . . . „Pajtás” nem volt sehó.

Szánakoztam a vesztéses, mert szerettem őt, ki velem egész telet átfagyoskodott.

— Végre is oda van a csiz, nem tarthatta vissza se szerelm, se barátság, a szabadságot többre becsülte. Igaza is van.

De „Pajtással” elszállott az én kedvem is, a többi madarat már kevésbé szerettem. Elhatároztam, hogy odaajándékozom őket egyik tanárjelölt barátomnak, kinek szobája egész kis állatsereglet volt. Le is akarom akasztani a szegről a kalitkát azonnal, hogy az utcán végig mivel se törődve, vigyem magammal, midőn hirtelen egy zörrenés és szomorú látvány tárult elém.

Az idegen vérebén vergődött a kalitka fenekén. . . . „Pajtás” egyik lábával a sodronyba felakadva holtan csüngött alá, csőre végén egy csepp vér gyöngyözött.

Egy idő óta „Pajtás” gyanakodott vendégére, nem volt azon gyenge esizek közül való, kik becsületükben nem csinálnak nagy dolgot, vagy akik inkább elbírják a gyanut, mint az iszonyu valót. Utra kelt tehát, mely amint mondta, hosszú leend, vendégére bizva nejt. Mire az utczavégéről visszatért az idegen már egész kényelmesen beült az elhagyott fészekbe. Szónélkül rohant be a nyitott kaliczka ajtón, egy csapás csőrével, s az idegen nem volt többé. E közben ő maga is úgy vágódott vakon az éles ajtófelbe, hogy azonnal vége lett.

— Látod kis zöld Mariska, mit tettél! Szeszélyed két egész életét oltotta ki. Azért éltek pedig, hogy szeressenek. Az idegen udvariasság madár volt, kinek az volt a hibája, hogy téged utjában talált. „Pajtás” derék, becsületes csiz volt, ki szívesen adta életét, hogy beteljék minden kívánságod s te őt hitványul megcsaltad. Mentséged nincs, mert „Pajtás” szebb is volt, mint az idegen, s így egyedül a rosztért követted a rosztat. Távozzál! éliztek, megvetlek!

Ezóta kérdem magamtól: a csizek utánnozzák-e az emberek, vagy az emberek tesznek csiz módjára? . . .

Mariska, kit gazdag hintón láttam a sugár-uton végig robogni, megfelelt kérdéssemre.

Milos, Horváth Antal, Vanka Ferencz, Varga Vámoszer Herman, Jelasics Károly, Br. Gervay Adolf, Schlézinger Ignác, Treiber Ignác, Japics Mikró, Petrovics Stipa, Armuth Jakab, Szauter Antal, Weisz József, Gehring Fülöp, Sicsainov Filo, Folk Adam, Sporgovics Pál, Horváth György, Spitzer Márk, Vermuth Albert, Pintér Mihály, Trischler Antal, Herger János, Darázs Gábor, Kinneth Adolf, Pirker Gyula, Grosz Jakab, Schell Antal, Alt Márk, Spitzer Samu, Maischatz Stokán, Bugarin Fülöp, Troll József, Hetesy Dániel Verle Márton Fert József öreg, Hahn János Roheim Ferencz, Huiman Ferencz, Vittenbart József, Vámoszer Armin, Kovács Ferencz, Huber János, Reinitz Jakab, Mautner Fülöp, Benzenleitner József, Jelics Jakab, Uray Atala, Bertics Gyokó, Veber Péter, Anber Ede, Visy János, Schön Lipót, Losz János, Veigl Pál, Glaszel József, Müller János, Flerko János, Pucher János, Schwarz Jakab, Br. Menzinger Szilárd, Popovics Stokán, Schneider János, Engert János, Klinovszky János, Klinger Ignác, Vinczen József, Kohn Adolf, Meszár Adam, Stajevics Pál, Griesz Salamon, Beck János, Kerese Imre, Buhreg Ferencz, Balassa Bálint, Hirsch Lajos, Tauszig Dávid, Paulai József, Kasanin Stevó, Veber János, Weisz Jakab, Milih Péter, Novák Sándor, Várkonyi Márk, Nikolics János, Prakatar Tádó, Fichtenauer Dániel, Fischer Abraham, Kann Armin, Kovács Antal, Bácsyánni Czvetko, Reisz Boldizsár, Martinov Pávó, Gráner Miksa, Rang Antal, Belicesek Gyurka, Fritsi Mihály, Schum János, Márton Henrik, Bosnyák Mató, Pandurovics Döme, Staubach Henrik, Friedmann Mór, Stiegler József, Erb Ferencz, Frommer Miksa, Vajda Samu, Domjánov Mio, Rosenbaum Illés.

Kül- és belpolitika.

Franciaország az a hír jön, hogy Grévy, a köztársaság elnöke, leköszönni készül s hogy Gambetta lesz utóda. E hír olyannyira meglepő, hogy minden esetre megerősítésre vár; új párt is van alakulban, a bekiülékény elemek akarnak egyesülni, hogy a conservatív köztársaság fennállása ne kockáztassék. E párt élén Freycinet és Andrieux állanak. Kezdi belátni, hogy a folytonos kormányváltások, a mint egyrészt a kormánynak tekintélyét lerontják, másrészt azon befolyást is csontkítják, a mely Franciaországot az európai concihen megilleti.

Arabi pasa erősen védekezik vádlói ellen; levelében, melyet a „Times” szerkesztőjéhez intézett, azt állítja, hogy egy a khedive elnökelete alatt, Dervis pasa, a sultán küldöttje jelenlétében tartott ministertanács határozta el a háborút Anglia ellen; azért a khedive áruló, mert a határozat hozatala után Angliához pártolt.

Oroszországban ismét mozognak a nihilisták; a kazani egyetem tanuló közt forrongás uralkodik; gyűléseket tartanak, a melyek szétoszlására katonai erőt kellett igénybe venni, az egyetem be is zárattott. Sőt a pétérvári egyetemen sincs minden rendben, a hallgatók rendőri felügyelet alatt állanak.

Berlinben a pénzügyminister előterjesztette a költségvetést 1883/4. évre és kilátásba helyezte, hogy a mult illésszakban elutasított dohány és italmérséi üzletekre kivetendő adók iránti javaslatok újra be fognak terjesztetni.

A delegatiók rövid idő mulva befejezik működésüket. Amit a kormány kért, az meg is szavaztatott, sőt a mióta a delegatiók intézménye fennáll, ez az első eset, hogy a kormány előterjesztései majdnem szóról-szóra elfogadjattak s hogy a határozatok és az előterjesztések között majdnem semmi eltérés nincs. Megemlítésre méltó, hogy a közös ki-

adások 1868 óta 69 millióról 95 millióra emelkedtek.

Az országgyűlésen a qualificationális törvényjavaslat tárgyalása folytatott. Feltehetően okozott, hogy Irányi Dániel saját pártja ellenében a törvényjavaslat elfogadását ajánlotta, különösen hangsúlyozta, hogy azoknak, kik a választási rendszer baratai és a kinevezési rendszer ellenesei, kell e törvényjavaslatot pártolni, mert csak ily törvényvel lehet beigazolni, hogy a választási rendszer mellett is lehetnek jó közgazgatási tisztviselők. A törvényjavaslat roppant többséggel lett elfogadva, mellette szavazott a kormánypárt, a mérsékelt ellenzék s a szélső bal tagjai közül is heten.

Szapáry pénzügyminister több új törvényjavaslatot terjesztett be; legfontosabb köztük a hadmentességi díjról szóló törvények módosításá iránti javaslat, a mely szerint ezen adó a védkötelesekre igazságosabban fog kivételteni.

Pestmegye közgyűlése egyhangulag elhatározta, hogy Kossuth Lajoshoz annak 80-ik születésnapjára üdvözlő feliratot küld. Reméljük, hogy a többi törvényhatóságok sem fognak késni, ez alkalommal nagy hazánkfia irányában szerencse kívánatainknak kifejezést adni.

Egyletek és intézetek.

Felhívás! A pécsi jótékony-nőegylet üdvös feladatához tartozik, hogy a segélyre szorult szegényeket ügyefogyottakat anyagi segélyben részesítse, s ádáz sorsukat alaminzsa nyújtással lehetőleg enyhítse. Ezen üdvös s emberies feladatának azonban az egylet a nagy számban segélyre szorult szegényekkel szemben és csekély anyagi viszonyainál fogva, oly mérvben, minőben az igénybe vétetik, teljesen meg nem felelhet; miért is az áldozatkész adakozók nemes lelkiségéhez vagyunk utalva. Bátor vagyok ennél fogva a nagyérdemű közönséget egyletünk nevében teljes tisztelettel megkérni, miszerint ismert áldozatkészségétől indítva, bármely csekély élelmi-, tüzelőanyag-avagy ruhaneműből álló könyörödományt a szegények között karácsonyi ajándékként leendő kiosztás végett nyújtani s azt tekintetes Magyarly Róza egyleti alelnökhöz (Káptalan-utca 3. szám alatt) juttatni kegyeskedjék. Pésett, 1882. november hó 15. teljes tisztelettel Cseh Kővér Anna, a pécsi nőegylet elnöke.

Főrealtanodai „Eötvös-egylet” ezim alatt működik a helybeli főrealtanodai ifjuság az önképzés terén már 1874 óta; az idén, a tanoda újjászervezésével ezen egylet is biztos alapra akarván helyezkedni, az eddig csak névleg létezett alapszabályokat megalkotta és azt a mlvt. vall. és közoktatásügyi miniszterium elé terjesztette, homann egy héttel ezelőtt megerősítve le is érkeztek. Az egylet tehát megtartá alakulógyűlését. Elnökké választott: Koszta György a magy. és német nyelv és irodalom rendes tanára; alelnök lett: Kréger József; főjegyző: Ráth Károly; titkár: Trampich Károly; könyvtárnok: Venk Ferencz; pénztárnok: Nick Mihály; ellenőr: Siebinger Károly VIII. oszt. tanuló; továbbá aljegyzők: Szalay Jenő és Beck Károly, segédkönyvtárnok: Windis Gyula.

A főrealtanodai „Segélyző-egylet” is még az év elején megkezdte működését és eddig is 23 szegénysorsos tanuló ifjat segélyezett az összes tankönyvekkel. (Bravo! Szerk.) Tisztviselőkar a következő: Elnök: Ráth Károly; alelnök: Kenessey Jenő; titkár: Nick Mihály; pénztárnok: Trampich Károly; ellenőr: Papesch István; könyvtárnok: Beneze Miklós; jegyző: Katis István.

Különfélek.

Ő Felsége a királyné névünnepe alkalmából f. hó 19-én a lyceumi templomban ünnepélyes istentisztelet tartott. A misét maga Dr. Dulán szky Nándor püspök ur ő nagyméltósága mondta szokott pompával. Képviselve voltak: a megye tisztsége, a kir. törvényszék, kir. járásbírószék, kir. pénzügyigazgatóság, a püspöki jogakadémia, a cs. kir. közös hadsereg és a m. kir. honvédség parancsnokságai.

Arany János szobrára a pécsi izr. hitközség f. hó 17-én tartott közgyűlésén 50 frtot szavazott meg.

Adományozás. Vasváry (Traiber) György ur, a helybeli Rudolfinum javára 500 frtot adományozott.

Zsolnay Vilmos világhírű gyárát Vidéky János, a budapesti felső iparrajziskola igazgatója e napokban meglátogatta; sikerült ez alkalommal a gyárban tizenhat végzett növendéket elhelyezni 800 frt. évi fizetés mellett. Zsolnay ur nagyszerű gyárában folyton több és több magyarnak ad munkát.

Hymen. F. hó 21-én d. u. 4 órakor vezette a pécs-bányatelepi templom-oltárhoz Hafner Vilmos tanító Csukly Sándor bányatelepi rendőrbiztos leányát, Rizát. Frigyükhöz tartós boldogságot kívánunk.

Nyelvtanítás. A pécsi „kereskedelmi önképző- és betegsegélyző-egylet” egy francia nyelvmestert kért fel, hogy a helybeli kereskedelmi ifjak részére francia lecke-t adjon, mit a felszólított el is fogadott és a tanórákat esti 8 és fél órától fogva az egylet helyiségében tartja.

Városi vízvezeték. A városi vízvezeték kérdése is kezd érlelődni. De ideje is, mert a mostani vízvezeték, dacára a folytonos foltozgatásnak, majd egyik majd másik helyen mondja fel a szolgálatot, a mi arra mutat, hogy már nem messze van az idő, mikor a mostani csövek a mészlerakódások folytán teljesen esütörtököt fognak mondani. A város közgyűlése fölismerve ezen ügy fontosságát, ismét egy lépést tett a megoldás felé, bizottságot küldött ki, melynek feladata leend, a malomjogok megváltása tárgyában az illetékel tárgyalásba bocsátkozni. — Értésülésünk szerint a bizottság f. hó 22-én fogja első ülését tartani. E fontos kérdés fejlődését figyelemmel kísérjük.

Az első hó hétfőn reggel köszöntött be Pésre. Rövid ideig maradt, mint első látogatáshoz illik. Fogadtatásba kedvező volt, az ahoz érték és nem érték kombináltak, kritizáltak: hasznos lez-e az új ismeretség? De kegyetlenül visszaélt a vendég mindnyajunk barátságos jóindulatával, mert egész sereg pajtását ráküldte a nyakunkra délután; ezek tőzsomszédai, az eső mindenféle pereputya, szintén megindultak és tettek olyan vizitet, kivált az országos vásár sátraiban kocsjain és mindenütt, ahol valami elpocskolnivalót találtak, hogy mindenki futott előlük, ki merre látott.

Csüd. A pécsi kir. törvényszék Kollert Ede pécsi kereskedő vagyona felett a csüdöt elrendelte, tömeggondnokul ifj. Némethy József, helyettes tömeggondnokul Dr. Krasznay Miklós ügyvédek, csüd-biztosul Vésey Rezső k. törvéskői bírót nevezte ki. A követelések bejelentésére 1883-ik évi január 12-ik, felszámolási határnapul január 26-ik és a csüdválasztmány alakítására határidőül január 29-ik napjai tűzettek ki.

Szivitelen anya. Dör Zsófia cservenkai illetőségű, helyben szolgálatban állott nőceled, miután magzatának elhajtása nem sikerült, az idétlenül megszületett gyermeket egy vízfolyásba vetette. Vandal cselekedete azonban nem maradt titok s a rendőrség is értesülvén a dologról, a lelketlen nőt azonnal elfogta. A nő börtönében a büntetés előli félelemtől furdalva egy hajtűvel terdesklőereit felszurdalta. Kétségbe eséséből véghez

vitt öncsonkítása azonban korántsem menti meg őt az igazság szolgáltatás kezétől, mert habár sebeivel a kórházba szállítottott, — felépülése után elnyerendi méltó büntetését.

Gyáros és munkás. A kereskedelmi miniszter a belügyminiszterrel egyetértéssel kimondta, hogy oly gyáraknál vagy iparvállalatoknál, melyeknek tulajdonosa más járásban vagy más törvényhatóság területén lakik, a gyártulajdonos és munkásai közt felmerülő peres kérdések elsőfokú elbírálás végett azon járás szolgabírájának hatáskörébe tartoznak, melynél az illető gyár vagy ipartelep iparhatóságilag bejegyezve van, másodfokulag természetesen az illető megye alispánja határoz.

Hölgyeink figyelmébe. Bécs egyik utcájában vasárnap hirtelen összerogyott egy előkelő szép leány. A járókelők összesodródtak s kísérletet tettek, hogy aléltóságából magához térték, de hasztalan; végre is kórházba kellett szállítani. Itt az orvosoknak feltűnt a lány tarkarcsu termete s mindenek előtt bőrből készült, finom acélsínekkel ellátott fűzőjét nyitották szét. A lány erre lélekzen kezdett, csakhamar a szerderjes szín eltiúnt ajkairól, halványasága elmúlt s végre magához tért. Baját az okozta, hogy a fűző összeroncsolt melleskást s tüdőt nem bírt lélekezni. Félóra múlva helyreállt egészsége s tapasztalataiban gazdagodva, papírba csomagolta a végzetes fűzőt, és sietett haza szüleihez.

A betegségek fészke. Egy német szak tudós arra figyelmeztet, hogy újabbak sok mindent desiniciálnak, csak a szobák padlóit nem. Pedig a padlók alatti töltelék igazi fészke a betegségeknek. Egy újonnan épült ház padlóitöltelékéből, mely hamuból, esontokból s mindenféle hulladékokból áll, oly bűz fejlődött ki, mintha egész halom holttestemet raktak volna a padló alá. S az emberek sok helyen laknak ilyen légkörben. Üdvös lesz ezen intést jól megjegyezniük, hogy valamely építkezés alkalmával az ilyen megmételvező feltöltésektől óvakodjunk.

Zsebmetsző. Rosner Jakabné, ki általában mint zsebmetszőnő ismeretes, egy legújabb „fogásán“ rajtakapták. Mult szombaton a piacon egy nő zsebéből annak pénztárcáját tulajdonította el. A károsult meg idején észrejött, a már futásnak eredt tolvajné üldözőbe vette és a Teréz-utcában — a hol fűtűben a lopott pénztárcát magától elvetette — elfogták.

Lopások. Fradnik Konstantin morvai illetőségű, helyben alkalmazásban állott timárlegény, miután egyik társának 22 frtnyi pénzkészletét és minden felsőruháját ellopta, megszökött. A feljelentett tettes a rendőrség által erőlyesen nyomoztatik. — A vasúti indóház környékén lévő barak-kozmában egy ember enyves ujjaihoz néhány cipő ragadt. Tetten kaptatván, várja büntetését.

Szombaton reggel 10 órakor a helybeli katonai fogházorséget egyik folyosón történt fegyverdurranás riasztotta fel. A durranás irányát követve a fellármázott őrség, keresztyüllött fűvel vérében fétrengve találtak az órállásra odarendelt Jobszt gyalogost; a golyó az alsó állkapcsón be, a koponyán keresztül a folyosó falába fúródott. A fegyver ravaszán talált zsebkendő tanúsítja, hogy a szerencsétlen miként irányozta s süttötte el fegyverét. Tettének indoka egy könnyelműségének következményeitől való félelem.

Brück Samu helybeli női szabó mai lapunkban foglalt hirdetésére olvasó közönségünk figyelmét felhívjuk.

Színház és művészet.

A vörös sapka.

(sch.) Ez cizme egy új népsziműnek, mely a népszínházban folyton „rendkívüli tetszés“ (?) mellett adatik s a melyet a mi igazgatónk is mint „páratlan“ t a legmelegben ajánlott figyelmünkbe.

Hogy mi mindent adnak Budapesten „nagy tetszéssel“, azt tapasztalni volt alkalmunk s ez irányban a fővárosi sajtó kritikája sem imponál már nekünk, mert birkunk — hála Isten — a vidéken még annyira aesthetikai érzékek, hogy személyes összeköttetésektől menten, a magunk szakállára itéljük meg, mi a jó és mi nem. — Felette túrelmes közönség vagyunk azonban, sokat — mint életfánt produktiót is vagy nyolceszor — elnézünk, s nem is vesszük rossz néven az igazgatónak egy művelt közönséggel szemben nem igazolt, olykor bizony nagyon is vastag „reclamesinálás“ sem s legfőkébb megmosolyogjuk azokat a „világhírű, páratlan, itt először, rendkívül érdekes sat.“ jelzőket, ha a darab egyszerűen silány, vagy képtelen fércmű; de minden békétiérésünk mellett amnyit már mégis megkövetelünk, hogy egy „páratlan“nak hirdett népszimű legalább ne legyen erkölcsrontó, ha már képtelenség és unalmas. „A vörös sapka“ pedig, szerintem, az erkölcs rovására oldja meg felvett tárgyát, a mennyiben szépit, menti s végre diadalra juttatja egy nő erkölcsi bukását, miben ma már amugy is a legvégső határig eljuttunk.

De nézzük ez állításom igazolására magát az új darab cselekvényét, feldolgozását s megoldását.

Egy erkölcsileg bukott nő férjhez megy tisztességes emberhez s bűnét azzal tetőzi, hogy férje előtt eltitkolja, miként bukásának gyümölcse is volt.

Ez a darab egyszerű száraz cselekvénye, minek feldolgozása azonban még kevésbé sikerült — pedig szerző találhatott volna erre az „Alfonz ur“ című francia sziműben elég sikerült mintát; — nem sikerült pedig, mert a cselekmény bonyolítása helyett, csak az egyes szereplők terjedelmes unalmas dialoagainál tudjuk meg a korai megoldást nyert katasztrófa kimenetelét s e mellett a főalakok jelleme sem nem igazolt, sem nem rokonszenves, a darabot dekoráló, bár elég csinos epizódok ellenben épenséggel nincsenek szerencsésen alkalmazva.

Nem céloim azonban a darab téves szerkezetével foglalkozni, hanem csak feltüntetni, hogy az irány, melyet a cselekvény megoldásában nyert, mily veszélyes erkölcsi következménnyel bírhat a nép s a gyengébbek gondolkodására.

A valóságos Othellónak s tulságos becsületérésének rajzolt fiatal férjfeltékeny még árnyékára is s így nem lehet csodálni, ha egy teljesen ártatlan honvédsapka egészen kivételet formájából s noha megtudja, hogy feleségét a vörös sapka dolgában semmi bűn nem terheli, még is dul-ful s így elveszti még a darab főpointje, azon jelenet is a hatását, a mikor megtudja, hogy felesége, kit érzéseinek egész hevével szeret, — bukott nő s hozzá rutul megcsalta azzal, hogy ezt előtte eltitkolta; tehát ottai magától s házatól, és szerencsétlenségében nem tud okosabbat, mint egy bakter, csész és csizmadiával korhelykedni. Ez meg aggja, mert hisz az asszony az erkölcs törvényei szerint bűnös s a bűnösnek lakolnia kell, és kiki hogy viseli el fájdalmát, az előbb-utóbb is izlés dolga. De a szerző nem így gondolkozik, mert a férj öreg szülei pártfogásukba veszik a bűnös nőt, elrejtik valahol a tanyán s aztán félóra hosszat imádságba veszik a fiút, kibékítik sorsával, elmondják neki, hogy hát ez nem olyan valami nagy dolog, hogy felesége már mint leány anya lett, mert csak ugy járt, mint sok más is, hitegették s aztán megcsalták, elhagyták s így tulajdonképeni bűne férje irányában csak az, hogy azt előtte eltitkolta, a mi azonban szintén megbocsátandó neki, mert hisz oly nagyon szerette; s mikor mind e nyomós érvek a szenvedő, megcsalt férjen nem fogtak, előhozák a bűn jelét, az asszony gyermekét — kibe eddig mindenki szerelmes lett — s miután az öregek szerint e gyermeknek apára van szüksége s a gyermek is

kérdézi, hol hát az óatyja? — megtörik a szerencsétlen férj szívére a jég, ellenzelve, férfiasága le van győzve, bánata s féltékenysége füstbe ment s a szülők nagy öröme magához öleli a saját és felesége szegényének tárgyát — az idegen gyermeket s megbocsát a bűnös asszonynak, ki e boldog pillanatra addig ott künn a tanyán várakozik.

Eltekintve attól, hogy az ily megoldás — számba véve a férfi jellem alakítását, egészen hétköznapi, sőt még tán ilyen se, a művelt közönség nem-e kénytelen akarata ellenére is azt kérdezeni: hol maradt itt a morál, ha a bűnös nem lakol s még illetéktelen helyről épen a megcsalt szülei részéről, pártfogásban részesül s ily könnyű módon talál bocsánatot? És nem fogja-e az ily megoldás a kevésbé művelt közönségben a bűnös cselekedetek útját még jobban egyengetni, a mikor látja hogy az erkölcsi bukást még az esetben is — ha élő tanuja van — menteni, igazolni lehet, könnyű bocsánatot nyer, sőt maguk a szülők is védőkül szegődnek melléje? — Mert nagy ám a színházat látogató közönség azon része, mely azt, a mit ott a színpadon lát és hall, készpénznek veszi.

Igaz, a népszimű — noha drámai jelleggel bír, még sem alkalmazkodik mindenben az e genre-val járó kellekkekhez s így meg van engedve a szerzőnek, hogy ne sujtja a bűnöst végelpusztulással; de akkor a jelen esetben inkább a nőt kellett volna szerepeltetni, mint a megcsalt, szárnalmas férjet; nyugtatt volna a nőnek alkalmat, szereplésében vétkes bukását igazolni s mért volna rá helyszülte annyi büntetést, hogy szenvedése kiengesztelje a nézőközönséget s ez őt megcsánva — óhajtsa részére a férj bocsánatát. De a tulajdonképeni főalakot — a bűnös nőt háttérbe szorítani s helyébe a szülőkben hivatlan alkuszokat állítani, kik saját fiuk „szarvait“ igazítják s így azt nevétségessé téve, a bűnt mentik s diadalra segítik: ez szerintem a közérköles veszélyes s nem színpadra való, bár mily „páratlan“nak hirdette is az igazgató.

Elismeréssel adózom azonban közönségünknek egy lent mint fent, hogy a darabot hidegen fogadta s elejtette, noha még oly dicseretes volt is az egyes szereplők iparkodása, a darab hiányosságát játékkal pótolni. Első helyen említenem kell Morvayt (János), társulatunk e jeles tagját, ki épügy a könnyed vigjátéki, mint a dráma szerepeiben egyaránt remekel; továbbá Gaál Hermin (Teréz) és Váray Mariska kisasszonyokat, ki utóbbi a naiv Juca kedves alakításával, Kiss ural (Matyi) egyetemben a közönséget az egész darabért kárpóolták.

Szombaton folyó hó 17-én került másodsor színre „A sátán leánya“. E négy felvonásos vigjáték, mint előbb, ugy most is telt házat vonzott. A közönség a mindvégig érdekesítően folyó darabon jól mulatott, mihez nagyban hozzájárult színészeink buzgalma. Különösen dicseretet érdemel Sándor, Darvas Gyula szerepében, ki ezen nagy alakítási képességet feltételező szerepet, mondhatni művészetrel oldotta meg. Nem kevésbé járt elől művészetileg Gaál Hermin (Perényi Katalin) — ki üde jó kedvével a közönséget is fellvillanyozta. Morvai is emberül megállta a helyét Bárdosy szerepében és ha Peterdy (Torday) egy kissé természetesebb lett volna, szintén megérdemelne a dicseretet. Bogdy, Kiss és Haday (Bogyónak e tehetséges tanítványa) továbbá Váray Mariska, Pálffy Nina és Peterdiné a darabba beszótt népdalokat elismeréssel érdemlően énekelték.

Vasárnap „a Millimári“ szintén telt ház előtt sikerült, s végül hétfőn „Orpheus a pokolban“ operette, hasonló eredménnyel adatott.

Váray Mariska jutalomjátékául ma színterkerülő „Zsándár“ című népies vig-

játék helybeli szerzők műve, kik azt a jutalmazandó kérelmére, pusztán alkalmosszerűségből, ezen egy előadásra írták. A próba után ítélve, a darab ügyesen összeállított, egy rövidke fölvonásba szorított epizóda hatvanas évek népeletéből.

Színházi műsor: F. hó 22-én szerdán Váray Mariska jutalmára A zsandár énekes vigiáték. A cremonai hegedűs, dramolette és a Szerelmi varázsital operette. 23-án csütörtökön Katona története, szombaton 25-én Kis herceg.

Közgazdaság.

A pécsi kereskedelmi és iparkamara közleménye. A földm., ipar- és kereskedelemügyi m. kir. ministerium 47.315. sz. meghagyása folytán ezennel közhírré tétetik, miszerint a Horvát-Szlavonországban október havában fellépett marhavész két községre szorítva maradván, a szoros határzár Horvát-Szlavonországgal szemben oda-modosított, hogy esetről-esetre külön kikérendő ministeri engedélyek mellett a vészkerületekbe nem eső vidékekről kérésű állatok és állati nyerc-termények az északi hídnál, paléi révénél, Barcsnál, Zákányánál, Légrádnál és a varasdi hídnál az illető szemlélt bizottságok közbejöttével behozhatók. Pécsen, 1882. évi november hó 20-án. Az elnökség.

Uj mustmerek. Dr. Pillitz Vilmos műegyetemi magántanár azon kérrrel fordult a földmível., ipar- és kereskedelmi m. kir. ministeriumhoz, hogy az általa szerkesztett mustmerek vizsgálat alá vétetvén, azon esetre, ha megfelelőnek találtatnék, ajánltassék az érdekelték figyelmébe és tekintettel arra, hogy ily mustmereknek hibás beosztással ellátott oly utanzatai jöttek forgalomba, melyek a gazdaközöniséget tévutra vezetheték, a közönség e részben is felvilágosíttassék. A mustmerek ennek folytán illetékes szakférfiak bírálata alá bocsátatván, ezek véleménye szerint a gyakorlat igényeit teljesen kielégíti: a bemutatott utanzatok pedig csakugyan hibásnak találtattak.

(„Nemzet.”)

Szénkénekező eke. Egy francia borászati társulat levelet intézett a földmívelési ministerhez, hogy a phylloxera-lepett szőlőterület gyérítéséhez egy szénkénekező eke szerkesztett, mely a szénkénekezési munkát tette mesenolcsóbbá teszi, amennyiben egy vonó állat s egy ember szükéges csak hozzá s a szénkénegeből is sokat megtakarít, amennyiben egy hold szőlőre 200 kgramm szénkénege csak 100 kgrót használ fel. Míthogy az eddigi szénkénekezési módoknak az volt a legnagyobb hátránya, hogy

az anyag nagy része a talaj felszínén elcsepegvén teljesen használatlanul elpárolgott, a miniszter megbízta az országos phylloxera bizottságot, szerezzen adatokat e készülek gyakorlati alkalmazhatóságáról s ez esetben a minister egy példányt kísérletek tétele végett megrendelne.

Pécsi piac.

Pécs, novemb. 20-án 1882.

Az e héten járt esőzések következtében a közlekedés: jórészt országszerte fennakadt s míthogy a téli állomány teljesen beraktározva még nincs, a hajózás berakodása pedig már küszöbön áll, ezen tényezők összműködésének megszilárdult áraiak köszönhetőnk. Nálunk a forgalom vontatott s nagyobb transzaktiók a közeli időre alig várhatók mert az eladási kedv inkább hiányzik.

A mai hetivásárra rendkívül kevés hozatott fel, elkelt pedig: buza 8—9 frt, rozs 6.15—6.35, árpa 6.—6.50, zab 5.60—6.— új szemes kukorica 4.80 és 5 frt 20 kr. közt.

Határidőzletli zárlatok:	
Budapesten szokványbuza tavaszra frt 9.35 p. frt 9.40 á-á	
bánáti tenzeri május-juniusra ..	5.97 .. 5.99 ..
szokványb tavaszra ..	6.40 .. 6.42 ..
Bécsben szokványbuza tavaszra ..	9.82 .. 9.87 ..
rozs ..	7.65 .. 7.67 ..
zab ..	6.77 .. 6.80 ..
tengeri május-juniusra ..	6.40 .. 6.42 ..

A szerkesztő üzenete.

H. urnak. A beküldött cikket nem használhatjuk. Törekvése dicséretes, idővel jobbat fog teremteni. A tárgy nem új, minden fiatal szívnek meg van az a története, hova jutnánk ha azért mindenki világgyűlölvé válnék?

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru és érték-tözsden.*

Budapest, 1882. november 21-én.

	Pénzbeli árf. o. é.
1 Magyar aranyjárdék 6% ..	119 50
2 Magyar aranyjárdék 4% ..	85 30
3 Magyar papírdárdék 5% ..	84 30
4 Magyar vasuti kölcsön ..	134 —
5 Magyar földterhermentesítési kötvény ..	99 25
6 Temes-bánáti ..	98 25
7 Erdélyi ..	98 75
8 Magyar szőlődezsma váltásági ..	96 50
9 Magyar nyeresemény sorsjegykölcsön ..	116 —
10 Tízszázalékos és szegedi sorsjegy ..	108 75
11 O ztrák járdék papírban ..	76 50
12 .. ezüstben ..	77 40
13 .. aranyban ..	93 75
14 Osztrák-magyar bankrészevény ..	833 —
15 Magyar hitelbank részevény ..	281 —
16 O ztrák földterintezet ..	289 30
17 Cs. és kir. arany ..	5 67
18 20 frankos arany (Napoleon'dor) ..	9 49
19 Német birodalmi márká ..	58 45

* Távirati uton vettük.

Szerk.

Laptulajdonos: Fekete Mihály.
Felelős szerkesztő: Bodó István.

Közlekedés.

A vasut menetrendje.

Indulás:	Érkezés:
Pécsről Budapestre	Budapestről Pécsre
11 ó. 28 p. délelőtt	8 óra 11 percz reggel
7 óra 16 percz délután.	5 óra 35 percz délután
Pécsről Barcsra	Barcsról Pécsre
11 óra 15 percz délelőtt	10 óra 58 percz délelőtt.
10 óra 37 percz este.	10 óra 7 percz este.
Pécsről Mohácsra	Mohácsról Pécsre
6 ó. 22 p. és 6. 40 p. reg.	6 ó. 20 p. reg., 5 ó. 36 p. d. u.
5 óra 50 percz délután.	8 óra 47 percz este.

A hajó menetrendje.

Indulás:	Érkezés:
Mohácsról fölfelé	Fölfölről Mohácsra
2 ó. 30 d. u. mindennap.	7 ó. 45 p. este mindennap.
3 órakor délután	4 óra 15 percz délután.
kedd és péntek kivételével.	hétfő és csütört. kivételév.
Mohácsról lefelé	Alulról Mohácsra
4 óra 15 percz délután.	12 óra 40 percz délután
hétfő és csütört. kivételév.	kedd és péntek kivételév.

Nyilttér. *)

Kitünő

Kassai és Prágai sonkát,

ugy mindennemű kalbászfélt, halakat, caviárt, francia, és édes mustárt, olasz gesztenyét, mindennemű délygyümölcsöt és gyarmat-árakat legolcsóbb árakon és friss minőségben ajánl

NICK KÁROLY, Pécsen.

(További a hirdetésben.)

Kepes Kálmán

Pécsen,

Széchenyi-tér Zsolnay-féle házban, ajánlja dúsán ellátott, raktárát, melyben nagy választékban kaphatók mindentéle postzó-, selyem és gyapot-ruhakelmék Longshawl-ek és kendők; továbbá Rumburgi, Hollandi- és Creász czérna-vásznak, asztal-nemiek, canafás és ágyterítők, valamint minden igényre mindennemű kész női-köpenyek, bundák és otthonkák,

(Jaquet.)

a legjutányosabb árakon.

Kaphatók mindenféle pokrócz és futósznyegek is.

*) E rovat alatt megjelentekért a szerkesztőség felelősséget nem vállal.

H I R D E T É S E K.

KUTTN M.

kalap, cipő és uri divatárak raktára
Pécsen, Király-utca 14. sz.

Ajánlja jó választékú, minden alakú és nemű úri-, női- és gyermek-cipők raktárát úri-, fiú- és gyermek-nemez, selyem-, gyolcs- és szalma-kalapjait, nyakravallókat, gallérokat, kézeloeket, nap- és esernyőket, botokat,

illatszereket, pipereczikket, kőzitáskákat és utazó-bőröndöket, női- és gyermek-karmanlyuk

és m. kir. egyenruházati tárgyai teljes raktárát.

Vidék megrendelések gyorsan és okszertien lesznek teljesítve. 2 *—1

Martinique-kávé

igen jó és zamatos kávé, 2 1/2 kilós csomagban, kilója 1 frt 60 kr.

Kevesebb vételnél drágább.

Ezen kitünő két kávé-nemet nyers és pörkölt minőségben, úgy finomított koczka-czukrot napi áron ajánl

Arabs Mocca-kávé

igen erős és zamatos kávé 5 kilós csomagban, kilója 1 frt 98 kr.

kevesebb vételnél drágább.

Nick Károly

Pécsen, Király-utca, a nemzeti casino épületében.

Női kalapok gyönyörű diszszel.
Valódi párizsi (Mieder) válfűző.
Legdivatosabb karmantju (Muffe).

80 kr.
egy pár.

Női elacé kesztyű 2 gombos
 „ szarvasbőr kesztyű 2 gombos
 „ sárga szarvasbőr kesztyű 2 gombos
 Férfi elacé minden színű
 „ szarvasbőr minden színű
Katona kesztyű kiváló minőségben.

80 kr.
egy pár.

Pollák Soma

király-utca a hatyru-épületben

*-1

Karácsony!

Óralánczok

urak és hölgyek részére aranyozva darabja 2-5 ft. Sumatra gyémánt-gyűrűk 1-5 ft.; Broche-ek, fülbevalók, karperecek, uri- és női garnitúrák mindez sumatra gyémántokkal kirakva 1-5 ft. valódi arany granát-gyűrűk 1-5 ft. mindez valódi m. kir. körmőzei arannyal erősen megaranyozva; legfinomabb kiállítás; 5 évre irásosan kezesiséget vállalok, hogy áruiam soha meg nem felelnek; ellenkező esetben visszaküldöm a pénzt.

Rosenkranz Vilmos,
bizományi üzlete.
Prága, (Weinberge.)

10 *

Helyiség változtatás.

Van szerencsém ezennel a m. t. urhölgyeknek tudomására hozni, hogy

női szabó műhelyemet

(Irgalmas-utca Karlbauer-féle házból.)

Barátok-utczájába (Pesits-féle sütőüzlet átellenében)

helyeztem át, hol fogadott női ruhák és jopkákon kívül még egy izléses és gazdagon ellátott raktárt a legújabb és legelegánsabb női plus és posztó-köpeny-, mantill és kabátokból rendeztem be, melyeknek magam készítménye és forrásnál való bevásárlása oly kellemes helyzetbe hoz, hogy azokat a legolesőbb áron szolgálhatom ki.

A mélyen tisztelt urhölgyeknek becses pártfogásába ajánlja magát, mély tisztelettel

Brück Samu,
női-szabó

9 5-1

Barátok-utca (Pesits péküzlet átellenében.)

22154. sz.
1882.

Árverési hirdetmény.

1. A pécsi kir. tszék közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstári végrehajthatónak, Markó János (nős Gerzi Sárával) végrehajtást szenvedett, elleni 76 frt 45 kr. tőke, ennek 1875. ápril 28. számítandó 6 százalék kamatai, 25 frt 30 kr. per. 6 frt 80 kr. végrehajt. folyamodási és 8 frt 50 kr. árverés folyamodási, valamint a még netán felmerülendő költségei kielégítésére a következő ingatlanok u. m.

2. A viszlói 566 sz. tjkben Markó János tulajdonaként felvett, 3518. hszsz. szőlő 62 frt a viszlói 803. sz. tjkben Markó János javára felében és Allós István s neje Markó Éva javára másik felében felvett

221 hszsz. fekvőség	44 frt
342 „ „	47 „
471 „ „	35 „
620 „ „	21 „
833 „ „	130 „

ezennel megállapított kikiáltási ár mellett Viszló községében a községi bírói lakban 1883. január 29. napjának d. e. 10 órájában megtartandó nyilvános árverésen, szükség esetében a kikiáltási mint becsáron alól is eladatni fog, u. m.:

3. Árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzül az ingatlan kikiáltási mint becsár 10% vagyis 6 frt 20 kr., 4 frt 40 kr., 3 frt 50 kr., 2 frt 10 kr., 1 frt 30 krt készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

A pécsi kir. tszék telekkönyvi hatóság 1882. október 20-án tartott üléséből.

Kiadta

Decleva,

kir. törvényszéki jegyző.

*-1

21999. szám.
vgr. 1882.

Árverési hirdetmény.

1. A pécsi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy a pécsi kir. ügyészség végrehajthatónak, Horváth Márján végrehajtást szenvedett elleni 9 frt bünvádi előírás, 9 frt 55 kr. végrehajtás fogantatási, valamint a még netán felmerülendő költségei kielégítésére a következő ingatlanok u. m.:

2. A kássádi 98. sz. tjkben foglalt 2/3 teleknek és aránylagos legelő illetménynek Horváth Márjánjt illető fele 728 frt ezennel megállapított kikiáltási ár mellett Kássád községében a községi bírói lakban 1883. évi január hó 8. napjának d. e. 11 órájában megtartandó nyilvános árverésen szükség esetében a kikiáltási mint becsáron alól is eladatni fog, u. m.:

3. Árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzül az ingatlan kikiáltási mint becsár 10% vagyis 72 frt 80 krt készpénzben vagy óvadékképes érték papírban a kiküldött kezéhez letenni.

A pécsi kir. tszék telekkvi hatóság 1882. évi október 20-án tartott üléséből.

Kiadta

Perczel,

kir. törvényszéki jegyző.

*-1